No. 108. 1847.

# VLISSINGSCHE  COURANT.

Woensdag 9 September.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentiën worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

## NIEUWSTIJDINGEN.

### DUITSCHLAND.

MUNCHEN, den 29. Augustus. Senora *Lola*, door eene kabinets order gravin *v. Landsels*, met eene apanage van 20,000 fl. geworden, ontwikkelt eene waarlijk koninklijke pracht. Het hoekhuis der Praunerstraat (Havard) zal afgebroken en in deszelfs plaats voor haar een winter-paleis gebouwd worden. Zij heeft den eersten dag van hare terugkomst alhier met eenen karakteristieke handeling ingezet. De luitenant kolonel *B.* namelijk, die voor een prentenwinkel stond te kijken en haar in den weg was, gaf zij met hare paraplui een slag over den rug. Toen deze zich daarop eenige woorden liet ontvallen, welke der Senora onaangenaam waren, zond zekere luitenant bij de artillerie hem eene uitdaging, door een secondant, wien de overste van den trap wierp.

— Dezer dagen is in Beijeren eene broschure verschenen, die veel opzien baart. Dezelve behelst eene schandaleuse geschiedenis, waarvan zekere heer *v. K.*, een voornaam regterlijk ambtenaar te Bamberg het onderwerp is. Deze heer had zich naar Brückenau begeven en, na lang beraad besloten de kamenier of jufvr. van gezelschap van *Lola Montez*, dochter van eenen paraplule-koopman uit Baireuth, ten huwelijk te vragen, in de hoop daardoor tot staatsraad of president benoemd te worden. Toen de verliefde echter niet spoedig zijne begeerten vervuld zag, trok hij, onder voorwendsel dat hij te oud en te zwak was om te huwen, zijn gegeven woord weder in. De bloedverwanten van het meisje, hierover zeer verstoord, maakten de gehouden briefwisseling openbaar. In een dezer brieven van den heer *v. K.* komt onder anderen het volgende voor: « Smeek, smeek zonder ophouden, bezweer de signora, werpt u aan hare voeten, stort tranen, die uwe schoone oogen ontspringen zullen; zij, de allesvermogende zal uwe smeekingen verhooren." Ook bevindt zich een brief van *Lola-Montez* in deze verzameling, waarbij de schoone spaansche verklaart, dat mejufv. *Babette*, hare kamenier, haar gegeven woord terug nam, daar zij thans eerst de hatelijke eigenschappen van haren minnaar had leeren kennen.

— Uit Weenen wordt berigt, dat bevel is gegeven om dadelijk 16 bataljons infanterie en 8 eskadrons kavallerie naar Opper-Italie te doen op marsch gaan, tot versterking van het Lombardisch Venetiaansche leger.

### ENGELAND.

LONDEN, den 2. September. Den 26. Augustus is het Ned. eskader, onder bevel van prins *Hendrik*, te Leith aangekomen. Hetzelve bestaat uit de oorlogschepen *Prins van Oranje*, *de Ryn*, *de Sambre*, *de Juno* en de *Saparoea*. De prins is, na de gewone saluutschoten, den volgenden dag aan land gestapt en met de zijnen met vele eerbewijzen ontvangen. Z. K. H. is naar Edimburg vertrokken, om eenige dagen in die stad door te brengen.

— In het vorige jaar vertrok de *Avon*, kapitein *Eaton*, van Liverpool naar Patagonia, ten einde delfstoffelijke voorwerpen op te sporen en in te nemen. Ongeveer acht maanden geleden, arriveerde het schip ter plaatse van deszelfs bestemming, en, sedert dien tijd, stond de kapitein in vriendschappelijke betrekking met de Indianen dezer streken. In de baai zijnde, bij de Engelschen als *Watman Caps* bekend, maakte de heer *Eaton* een contract, om een gedeelte van de lading iets meer zuidwaarts te brengen. Op zijne weg derwaarts, deed hij ook de omstreken van de rivier Santa-Cruz aan, waar hij meermalen door de Indianen vriendschappelijk was ontvangen geworden. Den 13. Mei, toen zich een der zeelieden aan wal had begeven, ten einde eenige paarden te koopen, zeinde hij om eene boot. De heer *Eaton* begaf er zich zelf heen, en de Indianen vroegen toen verlof, om het schip te mogen bezigtigen. Vijf van hen begaven zich met den kapitein aan boord. In dien tusschentijd begaf de stuurman zich met vijf zeelieden, benevens eenige paarden, in eene pont, doch nadat de Indianen aan boord in hunne taal met die, welke aan wal waren, gesproken hadden, werden de zeelieden aangevallen, de stuurman en een matroos verdronken, een ander door een geweerschot gedood en de overige drie gevangen genomen. De 5 Indianen, welke zich aan boord bevonden, vielen nu op de bemanning aan, uit 5 personen, behalve den kapitein, bestaande, doodden den bevelhebber, wondden den tweeden stuurman, wierpen den heer *William Douglas*, den bevrachter van het schip, en een ander persoon, over boord, doch haalden ze naderhand weder uit zee, nadat zij den kapitein vermoord hadden; de tweede stuurman en de overige zeelieden verdedigden zich, toen werden de Indianen bedaarder en riepen, dat zij de goede zeelieden niet wilden dooden. Vervolgens plunderden zij het vaartuig, en namen bij voorkeur alles, wat metaal was, weg. Daarna wierpen zij het ligchaam van den kapitein, vreesselijk verminkt, over boord en voerden den heer *Douglas* mede, 10 of 12 hunner op het vaartuig achterlatende. Den volgenden dag keerden zij naar boord terug en namen nu alles mede, wat zij den vorigen dag niet bergen konden; daarna lieten zij zich door de zeelieden weder naar wal roeijen en gaven hun toen de vrijheid om aan boord terug te keeren, doch hielden den heer *Douglas* en de drie man, welke zij in den aanvang gevangen hadden genomen, bij zich. De tweede stuurman nam toen het bevel over het vaartuig op zich, en zeilde spoedig van deze rampvolle plaats weg, zoodat zij den 3. Julij te Monte-Video aankwamen.

— Het van Hull vertrokken schip *Canton*, met ruim 300 landverhuizers, is 22 Augustus te Durness gestrand, ten gevolge waarvan allen moeten zijn omgekomen; den 24. waren 17 lijken aan wal gespoeld.

— De oogst is in de meeste graafschappen van Ierland reeds ver gevorderd. Overal is dezelve zeer overvloedig en de granen zijn van eene uitstekende hoedanigheid. In langen tijd heeft men in dit land zulk een oogst niet beleefd.

### FRANKRIJK.

PARIJS, den 1. September. Allerlei vreemde geruchten betrekkelijk de Italiaansche aangelegenheden zijn alhier in omloop; zoo zeide men gisteren dat in een Ministerraad besloten was een Fransch esquader naar de kusten van Italië te zenden, in geval de Oostenrijkers Ferrara niet ontruimden. Men voegde daarbij, dat reeds eene Engelsche vloot derwaarts gestevend en eene landing nabij Ancona bewerkstelligd was; de Engelschen zouden toebereidselen maken om zich aldaar te versterken, ten einde de bewegingen van Oostenrijk te kunnen gadeslaan. Heden verzekert men dat de heer *Guizot* diplomatieke onderhandelingen te Weenen en te Rome geopend heeft, en dat het daarin vervatte het onmiddellijk zenden van troepen naar Ancona en Civita-Vecchia zou beletten. De heer *Guizot* zou den Paus zelfs hebben aangezocht een gedeelte zijner hervormings-plannen te laten varen, onder verzekering dat de prins *von Metternich* alsdan spoediger de ontruiming van Ferrara zal toestaan. Men weet niet wat van al deze geruchten te moeten denken.

Door den prins *von Metternich* zou aan den Paus geschreven zijn dat de Oostenrijkers terug zullen trekken, wanneer de garde ontbonden en de provinciale vertegenwoordiging te Rome vernietigd is.

— Uit Konstantinopel schrijft men, dat men aldaar een tweede proces *Despans-Cubières* zoude gehad hebben, ware het niet dat de betrokkene partij, op eene echt Turksche manier, zich van den getuige had weten te ontslaan. De ex-minister van marine, namelijk, (*Mehemet-Ali*) had, ondanks zijne diepe verachting voor de christenen en hunne dagbladen, toch het een en ander van de veroordeeling van den heer *Teste* vernomen. Zich zijn voorgaand leven herinnerende, ontwaarde hij, dat hij verscheidene bagatellen van 100,000 franken op zijn geweten had, welke hij niet al te wel verantwoorden kon. Hij liet dus eenen Armenischen Seraf ontbieden, die in die bagatellen zeer naauw betrokken geweest was, sprak met hem over den regen en het mooije weer — maar deed hem de eer aan, eene pijp met hem te rooken en een kop koffij met hem te drinken. De Armenische geldschieter herkende echter weldra aan de omwenteling, die er in zijne ingewanden plaats had, wat zijn gastheer eigenlijk voor had. Hij bekortte dus zijn bezoek zoo veel mogelijk en snelde naar huis om daar tegengif in te nemen. Het was echter reeds te laat; toen hij te huis kwam stierf hij.

— Te Damiette heeft onlangs een vreeselijk ongeval plaats gehad. *Arif Effendi*, de gouverneur der stad, hield in zijn tuin twee tamme krocodillen; een dezer dieren, dat door een Neger mishandeld was, herkreeg eensklaps zijne natuurlijke woestheid en zich op den 12jarigen zoon des gouverneurs werpende, die naast den Neger stond, verslond hij hem in een oogenblik.

### BELGIE.

BRUSSEL, den 3. September. Eene nieuwe gruweldaad, welke de menschheid doet ijzen, sluit zich aan de vroegere aan. Alhier is eene driedubbele moord gepleegd. Gisteren avond, tusschen acht en half tien ure, vond de knecht van eene familie op de *Place St.-Géry*; de huisvrouw en de twee vrouwelijke bedienden onthalsd. Een bloedstroom kwam hem tegen zoodra hij de voeten in huis zette. De echtgenoot bevond zich in een der schouwburgen, en vreesde geen ongeluk, toen hem eensklaps de noodlottige tijding gebragt werd. De wanhoop van den ongelukkige kan men zich niet voorstellen.

De moordenaar of moordenaars schijnen over den muur in het huis gekomen, en wel bekend met de lokaliteit geweest te zijn. Niets is gestolen; het is dus of eene wraak, of wel dat de ellendelingen geen tijd gehad hebben en gevlugt zijn, toen zij gerucht aan de deur vernamen. De twee minnaars der vermoorde dienstboden zijn, op presumptie, in hechtenis genomen.

— De familie van een kolenbrander alhier biedt een opmerkelijk anatomisch verschijnsel aan. Sedert verscheidene geslachten zijn al de mannelijke kinderen van deze familie met eenen anderen vorm van handen geboren, dan gewoonlijk het geval is, iets dat zich echter bij de kinderen van het vrouwelijk geslacht niet voordoet.

Onlangs nog is in deze familie een jongen geboren, die aan elke hand zes vingers heeft en daarenboven de duim van de regterhand in twee deelen gescheiden; de wijsvinger is langer dan de andere, waarover hij is heengebogen, zoo dat hij de ringvinger raakt.

— In den nacht van den 26. Augustus heeft de policie te Brussel eene nieuwe wijze van diefstal ontdekt, welke men met den hengel visschen zou kunnen noemen. Bij den muur van eene bleekerij stond een man, die beddelakens en hemden, door middel van een vernuftig uitgedacht instrument, naar zich toe trok; het was eene kleine houten kegel, aan een lang touw bevestigd; in die kegel, waren verscheiden ijzeren punten, welke, op het linnen vallende, zich daarin moesten vasthechten, en zich niet konden loslaten dan in handen van den dief. De man, welke op die manier reeds drie beddelakens had opgevischt, werd gearresteerd.

### NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, den 4. September. Onze menigvuldige kinder-processen beginnen weêrklank te vinden in België, en de aandacht der gelukkige huisvaders te vestigen op de weldaden der Nivose-wet. Maar het voorbeeld van onzen minister van Binnenlandsche Zaken schijnt ook in België navolging te zullen vinden. Het schijnt, dat men ook dáár boven eene eenvoudige intrekking der wet verkiest eenige kostbare en hopelooze procedures, en door den regter te doen uitmaken, dat eene wettig afgekondigde en nooit ingetrokken wet moet worden gehoorzaamd. De eerste zaak van dien aard is onlangs voor de regtbank te Brussel bepleit; en de Belgische Staat bepaalde zich tot de exceptive verdediging, dat de wet van 29. Nivose an XIII zou hebben opgehouden te bestaan. De Regtbank echter heeft bij een zeer opmerkelijk vonnis van 4. Augustus ll., die exceptie verworpen en den gedaagde gelast ten principale te antwoorden.

DEVENTER, den 3. September. Op een bevel van gevangenneming arriveerde hier jl. maandag avond van den Hardenberg, per rijtuig en onder behoorlijk geleide, de H. W. Geb. heer *C. A. W. C.* Marquis *de Thouars*. Na hier ter stede tot jl. woensdag morgen in het huis van Arrest gelogeerd te hebben en fatsoenlijk behandeld te zijn, is hij op dezelfde wijze verder getransporteerd over Apeldoorn naar Utrecht, om van daar welligt per spoortrein naar de plaats van bestemming, de residentie, vervoerd te worden.

Een tweetal in zijn lot deelnemende vrienden uit den Hardenberg, kwamen eenige oogenblikken te laat, om hem vóór de afreis met eenige gelden te ondersteunen, en zijn hem toen ijlings met extra rijtuig nagesneld.

ZWOLLE, den 2. September. Eergisteren in den namiddag had er op den Boonenberg, nabij Heerde, een vreesselijk voorval plaats. De heer *Baud*, zoon van Z. E. den minister van Koloniën, een met hagel geladen geweer in de rust willende zetten, had het ongeluk dat hetzelve los ging, waardoor hij het volle schot door de linkerhand en ook eenige hagelkorrels in het aangezigt en de oogen kreeg. De hand werd door dit schot zoodanig verbrijzeld, dat er tot eene amputatie moest worden overgegaan, die dan ook gisteren morgen door onzen stadgenoot, den heer Chirurgijn *Kisch*, in bijzijn van eenige geneeskundigen uit deze stad, boven het handgewricht is verrigt. Men verneemt met genoegen, dat de lijder naar omstandigheden redelijk is, en dat zich tot dus verre geene levensgevaarlijke verschijnselen bij hem hebben opgedaan.

ARNHEM, den 3. September. Heden in den namiddag arriveerde alhier met een specialen trein H. M. de Koningin, komende van Soestdijk, om overgaande op het koninklijk stoomjagt op den Rijn gelegen, hare reize naar Zwitserland voort te zetten.

— Men verneemt, dat de heer minister van staat, de baron *Schimmelpenninck van der Oye*, tot gouverneur van Gelderland benoemd is of zal worden.

LEEUWARDEN, den 2. September. De verwoesting door de muizen op vele plaatsen van de provincie aangerigt, is zoo aanmerkelijk, dat men er zich bijna geen denkbeeld van vormen kan, ja zelfs de berigten dienaangaande moeijelijk kan gelooven, indien men de plaatsen zelve niet heeft bezocht. Sommige landen zijn als het ware geheel omgegraven en zwart, en het is moeijelijk te berekenen hoe veel nadeel aan sommige landbouwers is toegebragt. Ook de polderdijken hebben hier en daar veel te lijden gehad en zijn zoodanig doorkruist van muizengangen, dat het te vreezen is, zij niet tegen zwaren aandrang van water zullen bestand zijn. Deskundigen houden het voor raadzaam, zoodanige dijken in het midden uit te graven, en met nieuwe aarde aan te vullen en in te stampen. Gelukkig is het, dat de paartijd voorbij is, en wij alzoo ten minste, geene vermeerdering hebben te vreezen, van deze werkelijke landplaag.

— *Govert Verploegh*, de groothandelaar in posten onder de firma *Godefroi en Comp.*, zit achter de traliën. Wij dachten, dat zijne regterlijke vervolging een aantal geheime schurkerijen... vergeving voor dit gemeene hollandsche woord, lezer! ik bedoel geheime praktijken — aan den dag brengen zou; er ging sprake, dat er een aantal hoog geplaatste ambtenaren in deze netelige zaak betrokken waren; indien wij ons niet vergissen, heeft *Verploegh* in zijne eerste verhooren zulks zelf te kennen gegeven, maar later is hij met de verklaring op de proppen gekomen, dat hij geen medepligtigen in deze zaak had, dat er geene hooge ambtenaren in betrokken waren, enz. Of hij ook verklaard heeft, dat nooit iemand door zijn toedoen een post heeft gekregen, na daarvoor goed betaald te hebben, weten wij niet. Het zal den regter natuurlijk (?) vrijstaan, van deze verklaringen van *Verploegh* te denken wat hij wil — en dat zelfde regt hebben ook wij; want de gedachten zijn, Goddank! nog tolvrij. (*Criticus.*)

— De joden zijn in September en October vrij van de militie, ten einde te kunnen feestvieren; de roomschen moeten op *Maria* geboorte, H. † verheffing, *St. Lambert* en *St. Michiel*, *St. Rosalia* en *St. Matheus* en *St. Lukas* doorexerceren.

# INGEZONDEN STUKKEN.

## Teregtwijzing.

Indien bij het artikel uit Aardenburg, voorkomende in de *Vlissingsche Courant* van Vrijdag den 3. dezer, en geteekend met de letters D. R., bedoeld wordt de ontslagen Assessor B. D. R. dan heeft D. R. zich kennelijk vergist, daar dit ontslag door Z. M. wel degelijk is gehandhaafd, en waarvan aan den betrokkenen geweren Assessor mededeeling is geschied bij Ministeriële Dispositie van den 17. April 1847, N°. 98, 1e Afd.

Dit weinige zal voldoende zijn om de waarheidliefde van D. R. te doen kennen. VERITAS.

---

## Wij zijn verzocht het onderstaande stuk te plaatsen.

De commissie voor de verzoekschriften heeft in de zitting van 6. Augustus ll. bij monde van Jonkheer W. H. LIJCKLAMA à NIJEHOLT, op het onderstaand adres rapport uitgebragt, en alweder geadviseerd en geconcludeerd ten aanzien van dit adres over te gaan tot de orde van den dag. – Klagten wegens grondwetschennis tegen hooge staatsdienaren ingebragt, kunnen in 's lands raadzaal geene weêrklank vinden. Onze waardige vertegenwoordigers, hebben zich nu ten tweede male vereenigd met de door de commissie genomene conclusie.

EDEL MOGENDE HEEREN!

Met verbazing en ontroering, heeft ondergeteekende door middel van de *Staats-Courant* vernomen, dat Neêrland's volksvertegenwoordigers, na vooraf door de commissie voor de verzoekschriften met de kapitale punten van requestrants grieven bekend te zijn gesteld, zich ten opzigte van den zoo zeer verongelijkten, zoo deerlijk mishandelde medeburger koud en ongevoelig hebben betoond!

Volgens de *Staats-Courant* heeft de commissie voor de verzoekschriften in de zitting van 7. Junij ll. bij monde van den heer LIJCKLAMA à NIJEHOLT, U Edel Mogende Heeren kennis gegeven, dat adressant zich bij zijn jongst adres aan de wetgevende vergadering onder dd. 3. Mei jl. *in forma* ingezonden, heeft beklaagd: « dat hij door 's Konings vertegenwoordigers op Java, « zonder eenigen vorm van proces en zonder de minste schadeloos« stelling, van zijne eigendommen, van zijne wettig verkregene « regten, en van zijn middel van bestaan onteigend en ontzet is « geworden. Verder, dat hij namens en op last des Konings, bij « koninklijke kabinets-dispositie dd. 13. November 1841, L. F. 40, « ter bekoming van regt, tot het hoog geregtshof van Neêrlands « Indië is verwezen, en nu zoude verlangen, dat in 's lands raad« zaal de eigenlijke oorsprong dier in zijne oogen verdachte « koninklijke kabinets-dispositie zal worden opgespoord."

De commissie voor de verzoekschriften was van oordeel dat dusdanige klagten en verzoeken niet tot de bemoeijingen der Kamer behoorden. – Zij adviseerde betrekkelijk tot requestrants Adres over te gaan tot de orde van den dag!!! – Neêrland's volksvertegenwoordigers hebben zich vereenigd, met de door de commissie genomen conclusie.

Edel Mogende Heeren! zal het heilig en onschendbaar grondwettig gewaarborgde, het plegtig bezworene eigendomsregt bij Neêrland's volksvertegenwoordigers geene krachtdadige bescherming vinden; welke magt zal het vrije Nederlandsche volk dan beveiligen tegen de geweldenarijen – tegen den overmoed der regering? – Wat zal er van het Nederlandsche Staats-contract worden, wanneer Nederlandsche burgers, die zonder eenigen vorm van proces en zonder de minste schadeloosstelling gewelddadig door 's Konings vertegenwoordigers, van eigendommen, van wettig verkregene regten en van middel van bestaan zijn beroofd, ter bekoming van regt, bij koninklijke kabinetsdispositiën, tot den bevoegden regter kunnen verwezen worden? Zullen dusdanige wettige grieven in 's lands raadzaal geene weêrklank vinden? – Zullen Neêrland's volksvertegenwoordigers zich koud en ongevoelig betoonen, wanneer de klaagtoonen van den door hooge staatsdienaren gewelddadig uitgeplunderde medeburger door 's lands raadzaal klinken? – Zullen Neêrland's volksvertegenwoordigers terugdeinzen voor het onderzoek van klagten die, wegens grondwet-schennis tegen hooge staatsdienaren zijn inbragt? Dan, ja dan zal door misbruik van magt en gezag, de schandelijke ondergang van ons dierbaar vaderland onvermijdelijk zijn.

Edel Mogende Heeren! Wanneer er geen paal en perk aan den overmoed der regering zal worden gesteld, dan zal de regering namens en op last des Konings ook over uw leven, uwe vrijheid, en uwe bezittingen bij koninklijke kabinetsdispositien disponeeren. Indien er in Nederland magt zonder regt, geen waarborg voor persoon en goed bestaat, dat dan het Staats-contract verscheurd, dat de deuren van 's lands raadzaal worden gesloten; als de dwingelandij der wet verdringt zal het vrije nederlandsche volk het eigendomsregt als natuurregt doen eerbiedigen.

De stempel der onechtheid is zigtbaar met duidelijke trekken op de bij requestrant verdachte koninklijke kabinets-dispositie dd. 13. November 1841 L. F. 40, geteekend A. G. A. VAN RAPPARD, directeur van het kabinet des Konings, te lezen. Of is de constitutionele koninklijke magt niet beperkt binnen de grenzen der wet? Wie van U Edel Mogende Heeren, zal voor het aanschijn der Natie openlijk in 's lands raadzaal durven beweren en volhouden dat de Koning de magt en bevoegdheid bezit om nederlandsche burgers, die zich bij Z. M. over gepleegde geweldenarijen van 's Konings vertegenwoordigers, over gewelddadige berooving, confiscatie van goederen enz. enz. beklagen, ter bekoming van regt tot den bevoegden regter te verwijzen. Ondergeteekende herhaalt nogmaals: Een van beide is waarheid: de Koning is bij zijne kabinets-dispositie dd. 13. November 1841 L. F. 40, zijne magt en bevoegdheid te buiten gegaan, of er hebben op 's Konings kabinet verkeerdheden plaats gevonden. Vermoedelijk heeft de regering, die als partij en regter in deze hare eigene zaak fungeert, hare magtmisbruikend aangewend, om partij contractant ten eeuwigen dage buiten de mogelijkheid te stellen, zijne gewelddadig ontroofde bezittingen en baldadig vertredene regten te reclameren.

In het belang van den staat, in het belang van 's Konings naam en H. D. kabinet, hetwelk als een heiligdom der Natie, ook zelfs voor den schijn van verdenking behoorde bewaard te blijven, zoude het noodig en dienstig zijn, de eigenlijke oorsprong der verdachte koninklijke kabinets-dispositie op te sporen. Dan, daar Nederland's waardige volksvertegenwoordigers vermoedelijk uit een geest van sparing, zich voor een opzettelijk onpartijdig onderzoek betrekkelijk de meergemelde verdachte koninklijke kabinets-dispositie afkeerig hebben betoond, zoo zal requestrant voor dit oogenblik dit punt van zijn jongst verzoek opgeven; vertrouwende dat gij, Edel Mogende Heeren, zult zorgen voor het herstel van het geschonden Staats-contract. Om tot dat doel te geraken, verzoekt ondergeteekende dat dit adres bij afschrift aan den minister van koloniën zal worden verzonden, langs dien weg zou Z. Exc. in de gelegenheid komen om onverwijld voor de intrekking der kwestieuse koninklijke kabinets-dispositie te zorgen. De tusschen partijen-contractanten bestaande geschillen, zouden alzoo, zonder bepaald onderzoek en zonder verdere publiciteit, bij minnelijke schikkingen kunnen vereffend worden.

Door alweder ten aanzien van dit adres over te gaan tot de orde van den dag, of hetzelve ter griffie neder te leggen, zult gij, Edel Mogende Heeren, aan den heillooze strijd tusschen partijen, contractanten geen einde maken; de tusschen partijen-contractanten bestaande geschillen zijn van teederen aard en strekkingen; het zal raadzaam zijn de publieke aandacht die op den loop der allerfataalste kwestie gevestigd is omzigtig af te leiden.

Adressant vertrouwt, dat hij thans niet te vergeefs tot U. E. M. zal gesproken hebben, en dat aan zijn eerbiedig verzoek om dit adres bij afschrift aan den minister van koloniën te verzenden, gevolg zal worden gegeven.

Hiermede besluitende heeft ondergeteekende de eer, zich met den meeste eerbied te noemen.

*Van U Edel Mogenden de zeer dienstwaardige en gehoorzame Dienaar,*

AMSTELDIJK,
24. Junij 1847.

*(geteekend)* PIETER CLÉRAN.
Eigenaar van vaste goederen op Java, suiker-fabrijkant aldaar en contractant met het gouvernement.

---

# MENGELINGEN.

## HISTOIRE DES GIRONDINS, par A. DE LAMARTINE. Paris. 1847.

Geen boek, gewis, heeft in den laatsten tijd de aandacht van het beschaafd publiek in zoo hooge mate getrokken als LAMARTINES Geschiedenis der Girondisten. De verheven geest des beroemden schrijvers treedt ons hier in al zijne jeugdige frischheid en schoonheid voor oogen. De scherpte der gedachten en des oordeels, de reinheid van zin, die LAMARTINE eigen zijn, vereenigen zich hier weder met zijne genievolle stoutheid van uitdrukking en met die kracht van penseel, welke het verledene op nieuw in 't leven roepen. Het zijn geene schilderachtige tafereelen die men hier ziet, dat is te weinig gezegd, het zijn sprekende schilderijen, welke de schrijver ons voor de bewonderende blikken tooverd. Eene geschiedenis in de gewone beteekenis van het woord, gelijk THIERS die zoo uitstekend fraai schrijft, geeft L. niet, hij zou daar zelfs niet toe in staat zijn; maar zoo als de helden, of wil men, de demons der revolutie gevoelden, dachten, spraken, handelden, dat is 't wat ons aan deze bladen onweêrstaanbaar kluistert. De edele Mad. ROLAND, de akelige ROBESPIERRE, ORLEANS, DUMOURIEZ, DANTON, MARIE ANTOINETTE en andere hoofdpersonen van 't bloedige drama; zijn de middenpunten om welke de vele andere personen gegroepeerd staan. De Girondisten zelve, weet men, waren edel en groot in 't spreken, maar als er gehandeld moest worden kwam hunne zwakheid aan 't licht; dat was de reden hunner nederlaag onder de woeste drift der Jakobijnen. De verschrikkelijke tooneelen van 19. en 20. Junij en 10. Augustus 1792, worden uitvoerig geschilderd. Wij achten 't onmogelijk de ziedende hartstogten, den haat en de woede, de angst en de vrees, welke in die beslissende stonden der menschen gemoed schokten, levendiger af te malen dan het hier door L. geschiedt: geene veder is in staat het verschrikkelijke en tevens menschelijke dier stormachtige tooneelen zoo vast te houden, als de zijne. En toch — nergens vindt men overdrijving; het schrift, hoe vlammend ook, laat ons menschen, geen duivelen zien: zij waren de middelen in de hand der Voorzienigheid om het eeuwen lang opgehoopte kwaad op te ruimen, ten einde de fondamenten eener nieuwe, betere orde van zaken zouden kunnen gelegd worden. De weeën die de geboorte der vrijheid voorafgingen, konden niet anders dan vreesselijk zijn.

Eene vertaling van dit werk, mits niet uit de alledaagsche vertaalfabriek, zou eene groote aanwinst zijn voor onze letterkunde en staatkundige verlichting.

---

## Despotismus.

Men staat even zeer verwonderd als men droefgeestig wordt, wanneer men een geheel land bereist (zoo als dit bij vele in Europa het geval is) dat onder *eindelooze belastingen* ZUCHT, en onder dragonders en armoede HIJGT — en dit alles, om een wulpsch en weelderig hof, vervuld met voorwerpen die meestal de ergste en laagste van alle menschen zijn, in hunne overdaad te onderhouden. Goede God! hoeveel ongevoeligheid en barbaarschheid ligt er niet in, welligt eene halve provincie uit te hongeren, om een bevalligen tuin daar te stellen! En desniettemin, wordt soms deze groote snoodheid nog zucht voor het algemeen belang genoemd, omdat eenige weinige werklieden en landbouwers, door HET BROOD EN HET BLOED van een half millioen menschen, worden onderhouden. GORDON.

---

## De Parijzer welvaarts-policie.

De opzigters van de hotels garnis moeten dagelijks de ronde maken in de gemeubeleerde huizen, waar men kamers aan reizigers verhuurt, en op eigene registers, die nog denzelfden dag aan het policie-bestuur overhandigd worden, de namen, voornamen, den ouderdom, het geslacht en beroep van hen opteekenen, welke in of uit deze huizen gaan. Deze registers worden dadelijk alphabetisch gerangschikt en dienen in zeer vele gevallen tot leiddraad, om verscholene of verdwenen reizigers weder op het spoor te komen. — Daarenboven zorgt de policie voor den toevoer en de consumtie, heeft het opzigt over de hallen, markten, de rivier-scheepvaart, alsmede over de 7,000 gasen de 12,000 olie-lantarens, welke alle nachten, winter en zomer, onophoudelijk branden, en over de 123.000 mètres (30 uren) afvoer-kanalen, in welke de onreinheden van Parijs zamenvloeijen. Zij draagt zorg voor de reiniging der straten (een waar Herkulisch werk; want het onraad van een millioen menschen, van 100 000 paarden, 200.000 katten en honden, van even zoovele morsige bedrijven, van regen en sneeuw, uit een' Augiasstal van een' omvang van Parijs met voor een gedeelte naauwe straten, waar de zon niet binnendringen kan, te verwijderen, — dat is inderdaad geene ligte taak); verder waakt zij over de verplegings-inrigtingen voor zieken, over de voeding der gebrek lijdenden, over de vermindering der bedelaars, over de verwijdering van schadelijke leden der maatschappij, over de hospitalen, gevangenissen, de tucht- en ontuchthuizen — de onvermijdelijke pestbuilen eener onmetelijke hoofdstad, waarin alle onstuimige hartstogten bruisen en aan het einde alles geweldig zouden beroeren, indien niet de wetgever wijsselijk hier en daar staande modderpoelen gelaten had, waarin zich de laagste lusten konden afkoelen. In het belang der algemeene eerlijkheid en gezondheid heeft de policie verder een waakzaam oog op de bedriegerijen van den koopman, die valsche maat en gewigt geeft, of vervalschte of bedorvene koopwaren verkoopt.

Onder het opzigt der policie staan ook de kerkhoven van Parijs, insgelijks de andere begraafplaatsen, slagthuizen genoemd, waar dagelijks honderden van offers vallen ter wille van de hongerige magen, de op onderscheidene plaatsen langs de Seine en het kanaal opgerigte gebouwen ter herleving van verdronkenen of zelfmoordenaars; en eindelijk de meer dan 30,000 booswichten, dieven, moordenaars, losgelatene of ontkomene misdadigers, welke zij allen bij name kennen kan en wier vroeger doen en laten zij kent......

(*Histoire de la police de Paris*, par HORACE RAISSON.)

---

## Invloed der duurte op de sterfte.

De Engelschman W. FARR heeft onderzoekingen in het werk gesteld betreffende den invloed van den prijs der levensmiddelen op de sterfte. Hij toont aan, dat duurte van de tot onderhoud noodige voorwerpen, in het algemeen, veel nadeeliger in dat opzigt werkt, dan epidemieën en dergelijke. Het navolgende mag ten voorbeelde dienen: Er heerschte n.l. eene duurte in de jaren 1800 en 1801; de sterfte was in die jaren grooter, dan ooit daarna; en zelfs toen de cholera en de griep heerschten, stierven er niet zóó veel menschen, zoo als nevenstaand overzigt bewijst:

*Duurte.*

1800; de sterfte bedroeg 1 van de 37.
1801; « « « 1 « « 18.

*Cholera.*

1832; de sterfte bedroeg 1 van de 42.

*De Griep.*

1837; de sterfte bedroeg 1 van de 40.

Wat zouden de jaren 1846 en 1847 in dit opzigt geleerd hebben?

---

# ADVERTENTIEN.



---

# ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 7. September. Sedert den 4. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Arendel, P. B. Lorentzen, Merril, plantsoenen; Eindragtigheid, F. W. Clausen, Marseille, tarwe; Diana, P. Gress, Hull, manufacturen; die Buche, F. Maas, Archangel, graan; de Ceres, J. Doijen, Londen, tarwe; Speculation, C. Vacht, hout, Dealus, C. D. Ewers, beide Riga, lijnzaad; Germania, F. W. Koch, Brailoo, garst; Elise, N. Philippie, Marseille, Prudenti, G. Gaini, Trieste, beide tarwe; Anna Margaretha, N. Zeplien, Riga, hout; La ville de Liege, C. Jonkes, Falmouth, stukgoed en ijzer; St. Joseph, D. Juliana, Malaga, rijst; Delphine, J. M. Schumacher, Archangel, rogge.

Voor Dendermonde bestemd:

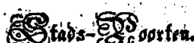
Hendrika, R. R. Huisman, Riga, hennipzaad.

Voor Vlissingen bestemd:

The Mary, J. E. Sharp, Sunderland, steenkolen.

– De Deensche brik Emma, kapitein P. Hansen, van Londen in ballast naar Hamersfort, welke uit nood met verlies van zijn groot tuig den 5. dezer, des namiddags in de Westerhaven dezer stad is binnen gebragt, ligt aldaar zijne orders nader wachtende.

---




Opening des morgens ten 4 ure.
Sluiting des avonds 8 «
Finale sluiting. De Waterpoorten ten 9 ure en de Rammekens- en Duinpoort ten 10 ure.

---

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIEREN.